dende have hvilet, lade til at dukke op paa ny og denne Gang i større Omfang end tidligere, som det vil ses af samme Blads Juli—August Hæfte, hvor det siges, at Indlæg er „strømmet ind".

Den sidste Række af Forslag gaa alle ud paa en nøjere Sammenslutning mellem Herskab og Tyende, og Ansvaret for de daarlige Tilstande lægges enstemmig paa Husmoderen, til hvis Pligt det gjøres at sætte sig i et bestemt personligt, nærmest moderligt Forhold til det Menneske, hun optager i sit Hus og i sin Tjeneste. De videst gaaende mene, at den, der er optagen i ens Hus, bør have Adgang til Familielivet, altsaa til Hjemmets Inderste, og at „her er Stedet til at indføre virkelig Lighed og Frihed".

Det var ikke underligt, om dette Spørgsmaal, hvis indgribende Betydning for Hjemmene er bekjendt nok, havde givet Anledning til Indsigelser fra Husmødrene, og at dette ikke er sket, maa sikkert betragtes som et Tegn paa denne Sags haabløse Natur. Da imidlertid Tanken om Tyendets Ret til Hjemmet lader til at brede sig, og da det har vist sig, at denne Tanke er optagen af selve Tyendet (Se „En Tjenerinde" Juli—August Hæftet af „Kv. og Smf".), skulle disse Angreb paa og Fordringer til Husmoderen ikke forblive uimodsagte.

Det umulige i som Regel at indføre Lighed og Frihed i disse Forhold ligger allerede i den særdeles store Forskjel, der er paa Hjemmene, og at Tvivlen herom har været i deres Hjærter, der stillede disse Forslag, ses tilstrækkelig deraf, at de bevæge sig mellem lutter Undtagelser. Saaledes udvælges et Sted „den dannede Bondepige", et andet Sted „den Pige, der har mere Hjærte og Forstand end Frøkenen" — et sikkert Middel til næste Gang, som Modsætning, at fremstille den ikke ubekjendte tyvagtige Pige, den usædelige Pige, den dovne o. s. v. Der er ogsaa udvalgt den ganske unge Pige (NB. den ufordærvede); men hun tæller i hvert Tilfælde meget lidt, da hun saa sjældent kan bruges som Medhjælp.

Med Hensyn til Herskaberne gjøres følgende Indskrænkninger: det skal være „de lyse, lune Hjem". Naturligvis, eftersom de slette eller ulykkelige ere værre end intet Hjem. Dernæst undtages de Hjem, hvor Dagens Arbejde er for strængt til, at nyt Arbejde kan forlanges. Der er ogsaa nævnet de Hjem, hvor den nyere Litteratur bliver læst højt. Lad os indskyde de Huse, hvor Selskabelighed med Toiletter o. a. dslg.